

**Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΑΓΙΑΣΜΟΥ (α' μέρος),
(ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ
ΕΧΟΥΜΕ:ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΣΤΑΥΡΟ,
ΕΙΚΟΝΑ, ΘΥΜΙΑΤΗΡΙ, ΔΟΧΕΙΟ ΜΕ
ΝΕΡΟ, ΔΥΟ ΚΗΡΟΠΗΓΙΑ,
ΒΑΣΙΛΙΚΟ, ΜΑΚΤΡΟ). Δ.:**

ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ, ΔΕΣΠΟΤΑ. ΙΕΡΕΥΣ:
Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:**

Ἀμήν. **Ψαλμὸς 142.** Κύριε
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σοῦ, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν. Ὅτι
κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν
μου. Ἐκάθησέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς
νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ'
ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου
ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ
ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν
μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ
πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν
ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ

κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ζήσεις
με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις
ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν
τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντα
τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι
ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

ΧΟΡΟΣ: Θεὸς Κύριος, καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ. Θεὸς Κύριος...

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς, Θεὸς Κύριος...

Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν. Θεὸς Κύριος...

**Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ
Σταυρῷ.**

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν
προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ
ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν
μετανοίᾳ, κρίζοντες ἐκ βάθους
ψυχῆς, Δέσποινα, βοήθησον ἐφ'
ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον,
ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους
πτισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς
δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην
ἐλπίδα κεκτήμεθα.

**Δόξα...Τὸ αὐτὸ ἢ [το Απολυτίκιον
τοῦ Ναοῦ (25-7, 9-12, Ἦχος δ',
Ταχὺ προκατάλαβε, Ζωὴν τὴν
κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν
Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ
πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἔνθα**

εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἱλασμόν ἀειμακάριστε.) **Γ΄. ΘΕΙΑΣ**

ΠΙΣΤΕΩΣ. Γόνος γέγονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατήρ ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.]

Καὶ νῦν...Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τὶς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ν' Ψαλμὸς, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ...

[Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Τροπάρια τῆς Θεοτόκου κατ' ἀλφάβητον μετὰ στίχου· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς Ὡ (ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ, ΣΚΕΠΕ, ΦΡΟΥΡΕΙ, ΦΥΛΑΤΤΕ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ ΣΟΥ), Ἦχος πλ. Β. Ὁ Εἰρμός.

Ὡ τὸ χαῖρε δι' ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθέने, σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας (**δίς**).

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱόν σου, Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν, πανάχραντε Δέσποινα, παντὸς κινδύνου ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας σου.

Βασιλέων, Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προστασία τοῦ κόσμου, Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σου, τῶν Ὁρθοδόξων Μαρία Θεόνυμφε.

Δός, Χριστέ μου, καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐπὶ σὲ μου τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με, ἡ τεκοῦσα Ζωοδότην καὶ Σωτήρα· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, εὐλογημένη, ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα, Παρθέने πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον, Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰλεών μοι τὸν Κριτὴν τε καὶ Υἱόν σου, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι, Δέσποινα.

Κατὰ χρέος ἐκβοῶμέν σοι τό, Χαῖρε, Θεοτόκε, ἀγνὴ ἀειπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σῶζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν

ἀποκειμένων μοι, Θεογεννήτορ,
ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν
σῶν δούλων, δυσωπούμεν,
Πανύμνητε Δέσποινα, ἵνα
ῤυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων
ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς
ἐλευθέρωσον, τῇ ἱερᾷ σου σκέπῃ
καταφεύγοντας.

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοί,
Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ'
ἡμᾶς γεγέννηται ὁ πάντων Κτίστης
ἐκ σοῦ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε,
ἀνεδείχθη ἰατρεῖον νοσημάτων
ἄμισθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν
παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε, ἡ τεκούσα
τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον,
καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς
δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς
ἐπερχομένης τοὺς σοὺς δούλους,
Πανάχραντε Δέσποινα, καὶ πάσης
βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς
πρεσβεΐαις σου, Παρθέने, τοὺς εἰς
σέ, Θεοτόκε, προστρέχοντας, καὶ
ῤῥυσαὶ πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως.

Τίς προστρέχων τῷ Ναῷ σου,
Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν
ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος,
Ἄχραντε;

Ὑπὸ πάντων δυσωπούμενος,
Οἰκτίρμον, τῶν Ἀγίων καὶ τῶν ἄνω
Τάξεων, ἰλάσθητί μοι διὰ τῆς
Τεκούσης σε.

Φεῖσαι, Σῶτερ, τῶν ψυχῶν
τῶν τεθνεώντων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς

ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἄνες, ἄφες
αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε κόσμου ἱλαστήριον,
Παρθέने, χαῖρε στάμνε καὶ λυχνία
πάγχρυσε, τοῦ Θεοῦ μάννα καὶ
φωτός, Θεόνυμφε.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. (Ἡ **Δόξα...**)
Τριαδικὸν, Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ
τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν
τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες
σωτηρίας τεύξασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. (Ἡ Καὶ νῦν...). **Ὡ Παρθέने**, ἡ
τεκούσα τὸν Σωτῆρα καὶ
Δεσπότην τοῦ κόσμου καὶ Κύριον,
αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. **Χαῖρε** ὄρος, χαῖρε βάτε,
χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε
θεία τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε
βοήθεια, Δέσποινα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. **Ταῖς πρεσβεΐαις**, Ἐλεῆμον,
τῆς Μητρός σου τῆς Ἀχράντου, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων σου, τὰ σὰ
ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου. **Τῇ δυνάμει**
τοῦ σταυροῦ σου, Ζωοδότα,
φώτισόν με τὸν δοῦλόν σου
δέομαι, ἵνα ὑμνῶ σε δι' αὐτοῦ
σωζόμενος.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. **Τῇ**
πρεσβεΐᾳ τῶν ἐνδόξων
Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν
ἄνω Τάξεων, σοὺς δούλους,
Σῶτερ, καλῶς διαφύλαξον.

Βαπτιστὰ τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. **Τῇ πρεσβείᾳ** τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Προδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. **Τῇ πρεσβείᾳ** τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Ἅγιοι ἱεράρχαι καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. **Ταῖς πρεσβείαις** τῶν μεγάλων διδασκάλων, Βασιλείου σοφοῦ, Γρηγορίου τε καὶ Ἰωάννου, τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Ἄγιε ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Νικόλαε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. **Τὴν ὀξείαν** καὶ θερμήν σου προστασίαν καὶ τὴν σκέπην, παμμάκαρ Νικόλαε, τοῖς ὑμνηταῖς σου πλουσίως κατάπεμψον.

Ἅγιοι μεγαλομάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. **Ταῖς πρεσβείαις** τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων Δημητρίου, Γεωργίου, σοφῶν Θεοδώρων τε καὶ Ἀρτεμίου ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. **Ταῖς πρεσβείαις** τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε, τοὺς δούλους σου φύλαττε, ὡς προστασία τοῦ κόσμου καὶ στήριγμα.

Ἄγιε ἔνδοξε μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε ὑπὲρ

ἡμῶν. **Ἀθλοφόρε** τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, τοὺς τῇ σκέπῃ τῇ σῇ καταφεύγοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις νόσων ἐλευθέρωσον.

Ἅγιοι προπάτορες τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. **Τῶν ἁγίων** καὶ δικαίων προπατόρων ταῖς πρεσβείαις, ἀπάντων δικαίων τε καὶ τῶν ὁσίων, Χριστέ, ἡμᾶς φύλαττε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Τὴν ἐν ζάλῃ** πειρασμῶν καὶ τρικυμῖαις ταῖς τοῦ βίου πικρῶς κινδυνεύουσας, Παρθέने, ποιμνην τὴν σὴν περιφύλαττε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. **Τον Πατέρα** καὶ Υἱόν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, λέγοντες· Τριάς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Χαῖρε** κόσμου ἱλαστήριον, Παρθέने, χαῖρε στάμνε καὶ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ θείου μάννα καὶ φωτός, Θεοनुμφε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. (ἢ Καὶ νῦν...). **Ἡ ἀρρήτως** ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθέने, σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ἦχος β΄, Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.]

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **ΧΟΡΟΣ**: Κύριε ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ,** Ἀμήν. **Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια Ἦχος πλ. δ'.** Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς, ...

(β'μέρος) ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ (ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ) (ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ:ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΣΤΑΥΡΟ, ΕΙΚΟΝΑ, ΘΥΜΙΑΤΗΡΙ, ΔΟΧΕΙΟ ΜΕ ΝΕΡΟ, ΔΥΟ ΚΗΡΟΠΗΓΙΑ, ΒΑΣΙΛΙΚΟ, ΜΑΚΤΡΟ). [Δ. : ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ, ΔΕΣΠΟΤΑ. ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.] Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια (ΜΕΤΑ ΤΟ ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...) Ἦχος πλ. δ'.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς, ὁ πάντας ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κριτῆς· ἀλλ' ἐπίστρεψον, ψυχή, πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζουσα σὺν δάκρυσιν· Κύριε, ἐλέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρήσας, Χριστέ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς Παρθένου σήμερον, τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε, Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθέने, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**). Δόξα... Καὶ νῦν... Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Διάκονος: Δύναμις Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **Προκείμενον.**

Ἦχος δ', ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Στίχος. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Πρόσχωμεν. **(θυμία) ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ (Κεφ. Β', 11-18)**

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ

γὰρ δῆπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀλληλούϊα (3). **Ἦχος πλ. β'.** **ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

(Ι) Εἰρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ Πνεύματί σου. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Δ) Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ(Κεφ. ε', 1-4). Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατεΐχετο νοσήματι. **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Κύριε ἐλέησον [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ (πατρὸς καὶ) Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ [ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗΣ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης () Μοναχῆς μετὰ τῆς Συνοδείας αὐτῆς]

Ὑπὲρ τῆς νήσου [(ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ) πόλεως] ταύτης, πάσης (ΜΟΝΗΣ) πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Ἐν οἴκῳ, Ὑπὲρ τοῦ οἴκου τούτου καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν./Ἐν πλοίῳ, Ὑπὲρ τοῦ πλοίου τούτου καὶ τῶν συμπλεόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.)

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

+ Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ

ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἱαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρυζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ

ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**ΧΟΡΟΣ:** Σοὶ Κύριε. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων.**ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν.**ΙΕΡΕΥΣ(Δ):**

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**ΧΟΡΟΣ:** Κύριε ἐλέησον. **Ὁ Ἱερεὺς:** Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός· ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τηροῦσι τὰ σὰ προστάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματούμενος, ἀλλ' ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῇ ὀρέγων καὶ λέγων· ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω καί, νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ· ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταραττων, καὶ τὴν του βίου τούτου ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα· Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, ὁ δοὺς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον φορέσαι στολὴν ἐξ ὕδατός τε καὶ πνεύματος, καὶ διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ῥῦπον τῶν

παθῶν ἀποσμήχουσιν. Ναί, Δέσποτα, δεόμεθα· ἐπίσκεψαι ἡμῶν, Ἀγαθέ, τὴν ἀσθένειαν καὶ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῷ ἐλέει σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας καὶ Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ

θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμψῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος· τοῦ Ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς Ἀληθείας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιστώτων καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. **(ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ)** Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν.

[Εὐχὴ ἑτέρα λεγομένη ἀντὶ τῆς συνήθους μεγάλης, χάριν συντομίας. Θεὲ μεγαλῶνυμε, ὁ ποιῶν θαυμάσια...]

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.**ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ Πνεύματί σου.**ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ

κλίνωμεν.**ΧΟΡΟΣ:** Σοὶ Κύριε. **Ὁ Ἱερεύς, κλινόμενος, λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην·** Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. **(ΕΚΦΩΝΩΣ)** Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν. **Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατὰ γων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων.**

Ἦχος α'. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα **(ἐκ γ')**.

Εἶτα, ῥαντίζων σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος β'. Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ

παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἄχραντε.

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἱερεύς τὸν τίμιον Σταυρὸν ὡσαύτως δὲ καὶ ἅπας ὁ λαός, μεταλαμβάνοντες δ' ἅμα καὶ ἐκ τοῦ ἁγιάσματος. Κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ῥαντισμὸν τοῦ λαοῦ (ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΑΟΥ-ΟΙΚΟΥ) ψάλλονται ὑπὸ τοῦ χοροῦ (Ἡ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ) τὰ κάτωθι τροπάρια τῶν ἁγίων Ἀναργύρων καὶ τῆς Θεοτόκου μέχρι ἀπορραντίσεως.

Ἦχος δ'. Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν ἱκετῶν, Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτῆμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν, Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ

πιστῶς βοώντων Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὸ, Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως. **(ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς...)** **ΙΕΡΕΥΣ:** Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον **(γ')**. Πάτερ Ἅγιε, εὐλόγησον. **ΙΕΡΕΥΣ** Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)** τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, **(τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας)** οὐ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. (Ἡ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ...) **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν

1-2, Ο εξορκισμός του Αγίου Μάρτυρος Τρύφωνος εἰς κήπους, ἀμπελωνας καὶ χωράφια

Ὅντός μου ἐν Λαμψάκου κώμῃ καὶ τὰς χήνας ἐπιμελουμένου καὶ βόσκοντος, ὀργὴ κατῆλθεν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, οὐκ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλῳ περιχώρους, τουτέστιν ὀργὴ πρὸς πάσαν ἄμπελον, χώραν τέ καὶ κήπον, ἀθρώως τῶν φύλλων καὶ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραιομένων καὶ ἀφανιζομένων. Ὅρων οὖν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων, οὕτω τηκομένους τοὺς καρπούς, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένους τοὺς ἀνθρώπους, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς τῶν τέ χωραφίων, ἀμπέλων, κήπων καὶ λαχάνων καὶ παντοίων δένδρων τῷ τοιοῦτῳ ὀλέθρῳ παραδιδόμενων, διὸ πονηθεὶς ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου, τοῦ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία, τὰ πρὸς ἀδικίαν καὶ φθοράν ὑπάρχοντα τῶν τέ κήπων καὶ χωραφίων, καὶ ἀμπέλων, καὶ παντοίων δένδρων τέ καὶ λαχάνων καὶ μάλιστα τῶν τὴν κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς παρακειμένης λίμνης, καὶ πρὸς ὑπόκλησιν, καὶ πρόσκλησιν μου παραγενομένων.

Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλίναντός μου τό γόνυ, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεόν ἐκπετάσαντος, ὁ εἰσακούων τῶν εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεός, αὐτός ἐξαπέστειλεν ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ Ἄγγελον, τοῦ πατάξαι πᾶν φύλον καὶ πᾶν γένος κακούργων θηρίων τούτων

τά ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος, οἷα κάμψη, σκώληξ, σκωληκοκάμψη, σκάνθαρος, βροῦχος, ἀκρίς, ἐπιμέλος καλιγάρης, μακροπούς, μύρμηγξ, φθείρ, ρυγίτης, ψυλλίτης, καυλοκόπος, ἐρυσίβη, κοχλοί, ψαλίτης, καί εἴτε ἄλλο προσφυσῶν καί μαραῖνον τόν καρπόν τῆς σταφυλῆς, καί τῶν λοιπῶν εἰδῶν καί λαχάνων, οὐ μὴν δέ, ἀλλά καί αὐτός ἐγὼ ὅρκω ταῦτα ἐδέσμουν, τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους τῶν ἐμέ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τούτοις καί διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν.

Ὁ δέ ὅρκος τοιοῦτος ἔστιν.

Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυομμάτων Χερουβὶμ, καί τῶν ἑξαπτερύγων Σεραφὶμ, τῶν ἱσταμένων κύκλω τοῦ θρόνου, καί κραζόντων τό Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, Ἀμήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, καί πάσης Δυνάμεως, καί τῶν μυρίων μυριάδων, καί χιλίων χιλιάδων, τῶν φόβω πολλῶ ἱσταμένων κατενώπιόν της δόξης Κυρίου, μή ἀδικήσητε τὴν ἄμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τόν κῆπον τῶν δένδρων τέ καί λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (*δεῖνος*), ἀλλά ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἔχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεός τὴν καθημερινήν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ Τιμίου Σώματος καί Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί Σωτηρος ἡμῶν, δι' οὗ καί ἡ

σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν καί ἀπολύτρωσις καί ὑπέρ οὗ μέλλομεν ἀποθνήσκειν, μή ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν μήτε τὴν ἄμπελον, μήτε τόν κῆπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε καί ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καί τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (*δεῖνος*), εἰ δέ παρακούσητέ μου, καί παραβῆτε τόν ὅρκον, ὃν ὥρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμέ τόν ταπεινόν καί ἐλάχιστον Τρύφωνα, ἀλλά πρὸς τόν Θεόν τοῦ Ἀβραάμ, καί Ἰσαάκ, καί Ἰακώβ, τόν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καί νεκρούς.

Διό, καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγεται εἰς τὰ ἄγρια ὄρη καί εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα. Εἰ δέ μή ἀκούσητέ μου, ἴκετεύειν μέλλω τόν φιλόανθρωπον Θεόν, τοῦ ἀποστεῖλαι τόν Ἄγγελον αὐτοῦ τόν ἐπὶ τῶν θηρίων, καί σιδήρῳ καί μολύβδῳ δῆσει ὑμᾶς καί ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν τοὺς ὅρκους καί τὴν προσευχήν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἠθετήσατε Τρύφωνος, ἀλλά καί οἱ στρουθοί, πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς καταφάγονται ὑμᾶς.

Ἔτσι ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ μεγάλου ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καί μή βαστασάσης, ἀλλά διαρραγείσης, ὡσεὶ κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός. Ἐξέλθετε ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς, εἰς οὓς προεῖπον ὑμῖν τόπους ἀβάτους καί ἀνύδρους, καί ἀκάρπους, ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου καί περιορισμοῦ τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν κάμε προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ ἀντίληψιν καὶ σωτηρίαν, ἵνα καὶ ἐν τούτοις δοξασθῇ τό πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ αἱ προσευχαί, καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΙΚΡΟΥ
ΑΓΙΑΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΩΝ
ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΣΧΟΛΕΙΟΙΣ.**

**(ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ
ΕΧΟΥΜΕ:ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΣΤΑΥΡΟ,
ΕΙΚΟΝΑ, ΘΥΜΙΑΤΗΡΙ, ΔΟΧΕΙΟ ΜΕ
ΝΕΡΟ, ΔΥΟ ΚΗΡΟΠΗΓΙΑ,
ΒΑΣΙΛΙΚΟ, ΜΑΚΤΡΟ).**

Δ. : ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ, ΔΕΣΠΟΤΑ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ',

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν... Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Διάκονος: Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ: Πρόσχωμεν.

Προκείμενον. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ αγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. **Στίχ.** Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα

ΙΕΡΕΥΣ:

Πρόσχωμεν. (**θυμία**)

Ἀδελφοί, Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. 14 εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. 15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. 16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. 18 καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιούσιν εἰρήνην.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀλληλούϊα (**3**). **Ἦχος πλ. β'.ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Σοφία. Ὁρθοί,

ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
(Ι) Εἰρήνη πᾶσι.**ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ
 Πνεύματί σου.**ΙΕΡΕΥΣ:** Ἐκ τοῦ κατὰ
 ΛΟΥΚΑΝ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
 Ἀνάγνωσμα.**(Δ)** Πρόσχωμεν.
ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
 Τα καιρῶ ἐκείνῳ ἐπορεύοντο οἱ
 γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς
 Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.
 42 καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα,
 ἀναβάντων αὐτῶν εἰς
 Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς
 ἑορτῆς 43 καὶ τελειωσάντων τὰς
 ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν
 αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς
 ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνω
 Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. 44
 νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ
 συνοδίᾳ εἶναι ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν
 καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς
 συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· 45
 καὶ μὴ εὕροντες αὐτὸν
 ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ
 ζητοῦντες αὐτόν. 46 καὶ ἐγένετο
 μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν
 τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ
 τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα
 αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς·
 47 ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ
 ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει
 καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. 48 καὶ
 ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ
 πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε·
 τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως;
 ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κάγῳ
 ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. 49 καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ
 με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ
 πατρός μου δεῖ εἶναί με; 50 καὶ
 αὐτοὶ οὐ συνήκαν τὸ ρῆμα ὃ
 ἐλάλησεν αὐτοῖς. 51 καὶ κατέβη

μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ,
 καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετῆρει πάντα τὰ
 ρήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
 52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία
 καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ
 ἀνθρώποις.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον [καὶ μετὰ
 ἀπὸ κάθε αἵτησις]

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης
 καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας
 τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
 καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (καὶ
 πατρὸς) ἡμῶν (**δεῖνος**), παντὸς
 τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ
 ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ
 ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ
 Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Ὑπερ των εν τη σχολη ταύτη
 διδασκόντων και διδασκομένων,
 των γονέων και κηδεμόνων
 αυτων, των ευεργετων και
 δωρητων, των εφόρων και
 πάντων των συντελούντων εις την
 κατά Θεόν επίδοσιν της σχολης,
 του Κυρίου δεηθωμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
 καὶ διαφυλάξαν ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ
 σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα
δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸ πικρὸν
ὔδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς
γλυκύ μεταποιήσας καὶ τὰ
βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἑλισσαίου
ἄλατι θεραπεύσας καὶ τὰ
Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἀγιάσας τῇ
ἀχράντῳ Σου ἐπιφανείᾳ, Αὐτὸς
καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγιάσον τὸ
ὔδωρ τοῦτο τῇ ἐνεργείᾳ καὶ
ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἀγίου Σου
Πνεύματος, καὶ ποιήσον αὐτό
γενέσθαι πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις καὶ
μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ
εὐλογίας πηγὴν, ἰατρεῖον παθῶν,
ἀγιασμὸν οἴκων, πάσης ἐπιβουλῆς
ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου
ἀλεξιτήριον. **Εκφώνως.** Ὅτι σὸν
τό κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.**ΧΟΡΟΣ:** Καὶ
τῷ Πνεύματί σου.**ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Τὰς
κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.**ΧΟΡΟΣ:** Σοὶ Κύριε.

**Ὁ Ἱερεὺς, κλινόμενος, λέγει
μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην·**
Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ
ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον
πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως
τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας
τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ
καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι
τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς του
ὑδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ
ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν,
Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ
σώματος. **(ΕΚΦΩΝΩΣ)** Σὺ γὰρ εἶ ὁ
ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν
ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

**Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν,
εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου,
κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν
ὄρθιον, καὶ ψάλλων.**

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ
σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ
σου πολίτευμα **(ἐκ γ')**.

Εἶτα, ῥαντίζων σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθέने, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἄκραντε.

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ὡσαύτως δὲ καὶ ἅπας ὁ λαός, μεταλαμβάνοντες δ' ἅμα καὶ ἐκ τοῦ ἁγιάσματος.

(Ι) του Κυρίου δεηθωμεν

Κύριε ο Θεός ημων, ο φως οικων απρόσιτον, η πηγή της σοφίας και της γνώσεως, ο τον Σολομωνα σοφίαν διδάξας και δια της επιφοιτήσεως του παναγίου Πνεύματος τους αλεις κήρυκας του Ευαγγελίου, διδασκάλους και Αποστόλους αναδείξας· Συ Κύριε, ο ειπών εκ σκότους φως λάμπαι, λάμπσον εν ταις καρδίαις των ενταυθα διδασκόντων και διδασκομένων την επίγνωσιν της σης αληθείας και το φως σου το αἶδιον. Δος αυτοις πνευμα σοφίας, πνευμα συνέσεως. Φώτισον τους οφθαλμούς των ψυχων αυτων εις το ειδέναι αυτούς και ποιειν το θέλημά σου. υιούς φωτός ανάδειξον αυτούς, εν παντί έργω αγαθω καρποφορουντας και αυξανομένους δια της ανωθεν σοφίας, πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας σου Μητρός, των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων Ιεραρχων και οικουμενικων

διδασκάλων Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου και πάντων σου των Αγίων. **Ο χορός.** Αμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν.

Ακολουθία του Αγιασμου επι ευλογήσκει νέου οχήματος

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἀμήν. Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος Ἦχος δ' , Ταχὺ προκατάλαβε

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραῖζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε ἀοίδιμε· ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ᾄδεις τῇ τρισαγίῳ, καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Δόξα...και νυν...**ηχος πλ. δ'**

Παναγία Θεοτόκε Παρθέने, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**). Δόξα... Καὶ νῦν... Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **Διάκονος:** Δύναμις· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Πρόσχωμεν.

Προκείμενον, ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: ο κατοικων εν βοηθεία του υψίστου εν σκέπη του Θεου του ουρανου αυλισθήσεται. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** **Στίχος.**

τοις αγγέλοις αυτου εντελειαται περι σου του διαφυλάξαι σε εν πάσαις ταις οδοις σου.

ΙΕΡΕΥΣ(Δ): Σοφία. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:** Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Πρόσχωμεν. **(θυμια)**

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ (Κεφ. Β', 11-18)

αδελφοί, οι άγιοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαρουν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀλληλούϊα **(3).** **Ἦχος πλ. β'.** **ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

(Ι) Εἰρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ Πνεύματί σου. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. **(Δ)** Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: εἶπεν ὁ Κύριος: ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὐν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι

ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν. εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς: Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὄταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε. **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. **ΙΕΡΕΥΣ:** Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Κύριε ἐλέησον **[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησης]**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεῖνος)**, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ **(δεινος)** καὶ τῆς ἐν Θεῷ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ

ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**ΧΟΡΟΣ:** Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:**

Ἀμήν. **ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.**ΧΟΡΟΣ:** Κύριε ἐλέησον Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκύ μεταποιήσας καὶ τὰ βλαβερά ὕδατα ἐπὶ Ἑλισσαίου ἄλατι θεραπεύσας καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἀγιάσας τῇ ἀχράντῳ Σου ἐπιφανείᾳ, Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἀγίου Σου Πνεύματος, καὶ ποιήσον αὐτό γενέσθαι πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ εὐλογίας πηγὴν, ἰατρεῖον παθῶν, ἀγιασμὸν οἴκων, πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου ἀλεξιτήριον.

Εκφώνως. Ὅτι σὸν τό κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν. **ΙΕΡΕΥΣ:** Εἰρήνη πᾶσι.**ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ Πνεύματί σου.**ΙΕΡΕΥΣ(Δ):** Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ

κλίνωμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Σοὶ Κύριε. Ὁ Ἱερεὺς, κλινόμενος, λέγει **μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην.** Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. (**ΕΚΦΩΝΩΣ**) Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.**Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων. Ἦχος α'.**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα (**ἐκ γ'**).

Εἶτα, ῥαντίζων σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα

ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἄκραντε.

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ὡσαύτως δὲ καὶ ἅπας ὁ λαός, μεταλαμβάνοντες δ' ἅμα καὶ ἐκ τοῦ ἁγιάσματος.

(I) του Κυρίου δεηθωμεν. **(X)** Κύριε, ἐλέησον. **(I):** Κύριε Ἰησου Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρία του γένους των ἀνθρώπων, ὁ ἐν οὐρανῷ τῷ θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ ἐν γῇ πεζὴ περιαγαγὼν τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας, εἰς δὲ τὴν ἁγίαν πόλιν μικρὸν πρὸ τοῦ ἐκουσίου Πάθους ἐπὶ πώλου ὄνου καθεζόμενος εἰσελθὼν. ὁ δὲ Ἀγγέλου σου Φιλίππῳ τῷ διακόνῳ λαλήσας ἵνα ἀναστὰς πορευθῇ κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν καὶ προσελθὼν κολλήθῃ τῷ ἄρματι τοῦ Αἰθίοπος, ὃν καὶ, μετὰ τὸ εὐαγγελίσασθαι αὐτῷ ἐπὶ τοῦ ἁρματος σὲ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου καὶ μετὰ τὸ πιστεῦσαι αὐτόν ἐξ ὅλης καρδίας εἶναι σὲ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, στάντος τοῦ ἁρματος καὶ καταβάντων ἀμφοτέρων, ἐβάπτισεν. αὐτὸς Δέσποτα, εὐλόγησον καὶ τὸ ὄχημα τοῦτο καὶ δός τῷ δούλῳ σου **(τῷ δεινῷ)** ἵνα πορεύηται τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων καὶ τελειώσῃ τὸν δρόμον αὐτοῦ καὶ τὴν διακονίαν, ἣν ἔλαβε παρὰ σου. Το γὰρ τὸν δρόμον τελέσαι, οὐ τοῦ θέλοντος οὐδέ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ

ἐλεούντος Θεοῦ. διόπερ καὶ δεόμεθά σου δός ἡμῖν Ἀγγέλον φωτεινόν, ἵνα πορεύηται ἐμπροσθεν ἡμῶν, ρυόμενος ἡμᾶς, ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἀπὸ παντός κακοῦ καὶ ἵνα, Πνεύματι Θεοῦ ἀγόμενοι, τρέχωμεν καλῶς καὶ μὴ εἰς κενὸν κοπιῶμεν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὁδός καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. **(X):** ἀμήν. εἰθ' οὕτως ἡ συνήθης Απόλυσις.

π. Γ. Θ. <https://www.youtube.com/user/KERMENI> (βλέπε σὺν πληροφορίαις: τὰ ἀρχεῖα μου -για δωρεάν κατέβασμα-, μπλογκ, φέισμπουκ)